

Jak už to tak bývá, první výpravou v novém kalendářním roce byly hory u Ježka v Rokytnici nad Jizerou. Skupina ve složení Zuzka, Buclík, Buclinka, Šárka, Michal, Kuba, nečekaně Jindra, Rarach, Filip a já se sešla krátce po čtvrté na Čerňáku, kde jsme narazili na překvapivě příjemného řidiče a druhý autobus. Jak se později ukázalo, přítomnost druhého busu využil ten náš k tomu, že nezastavoval, pokud to nebylo nutné, a dovezl nás do Rokytnice o téměř hodinu dřív. Což by bylo skvělé, kdyby tou dobou nebyl Ježek někde na cestě. Sen o vytopené chalupě se rozplynul a během čekání před garáží jsme pěkně vymrzli.

Když dorazil Ježek, vynosili jsme nahoru nákup a začali připravovat polévku. Potom šly děti spát a vedoucí ještě chvíli hráli poker.

V sobotu jsme vyrazili lyžovat na Studenov. Auto bylo jen jedno, proto jsme jeli na třikrát. Teploměr ráno ukazoval něco kolem -14 stupňů, ale celý den svítilo sluníčko, takže zima nám nebyla. Lyžování bylo parádní, sníh dobrej, počasí také, lidí poměrně málo a bohudík žádné velké pády. Kolem půl 4 jsme se rozdělili na skupinku, která se vracela do chalupy přes louky (Jindra, Buclík, Kuba, Vojta) a skupinku, která dolyžovala téměř na náměstí a jela skibusem (Zuzka, Michal, Šárka, Buclinka a já). Načasování vyšlo skvěle, neboť jsme s evšichni sešli před garáží ve stejnou dobu a nikdo tedy nemusel na nikoho čekat.

Po převlečení následovala polévka (vlastně dvě – čočkovka a gulášovka) a za nějakou dobu i večeře – pečené maso a šťouchané brambory. Po večeři se hráli stolní hry – Monopoly a Dostihy. Potom se šlo spát (děti) a povídat (vedoucí).

V neděli jsme museli vyrazit z chalupy brzy, abychom stihli skibus, který jel v půl 10. Na náměstí jsme přestoupili na další, který nás dovezl na Bahýnka, kde čekal Ježek s autem a lyžáky. Pak jsme přibližně 2 hodiny jezdili po sjezdovce, která byla dlouhou dobu téměř prázdná (ale celou dobu bohužel dost krátká). Pak následoval rychlý přesun na zastávku skibusu, tentokrát ovšem i s lyžákama na nohou. Našetští nás nečekal přestup a pan řidič Vodseďálek nám zastavil u garáže.

Hory v Rokytnici 28. - 30.1. 2011

Napsal uživatel Karča

Pondělí, 31 Leden 2011 13:57 - Aktualizováno Úterý, 01 Únor 2011 10:19

Následovalo balení, oběd (špagety) a závěrečný úklid. Autobus jsme stihli bez problémů a cesta utekla velmi rychle, protože všichni hned usnuli a probudili se až na Černém mostě. Tam jsme se rozdělili a vyrazili domů.

Ač byly hory kratší než obvykle, povedly se.